

ספר
דף על הדף
על מסכת כריתות

פרק ראשון

דף ב' ע"א

במשנה: שלשים ושש כריתות בתורה כו'.

כתב בספר הק' תניא באגרת התשובה (פרק ד' ז'): צריך להקדים, מה שמבואר מהכתוב ומדברי רז"ל ענין הכרת ומיתה בידי שמים, כשעבר עבירה שחייבין עלי' כרת - היה מת קודם חמשים שנה, ובמיתה בידי שמים מת ממש קודם ששים שנה כו', והרי נמצאו בכל דור כמה וכמה חייבי כריתות ומיתות, והאריכו ימיהם ושנותיהם בנעימים.

אך הענין יובן עפ"י מ"ש כי חלק ה' עמו וכו', חלק משם הוי' בה, כדכתיב ויפח באפיו נשמת חיים, ומאן דנפח מתוכו נפח כו', כמו שעד"מ כשהאדם נופח לאיזה מקום, אם יש איזה דבר חוצץ ומפסיק בינתים, אין הבל הנופח עולה ומגיע כלל לאותו מקום, ככה ממש, אם יש דבר מפסק בין גוף האדם לבחי' הבל העליון, אך באמת אין שום דבר גשמי חוצץ לפני' יתברך כו', אלא כמ"ש בישע"י "כי אם עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלוקיכם", וזהו ענין הכרת, שנכרת ונפסק החבל וההמשכה משם הוי' ב"ה כו', אמנם זהו בזמן שהיו ישראל במדריגה עליונה, כשהיתה

השכינה שורה בישראל בביהמ"ק, ואז לא היו מקבלין חיות לגופם רק ע"י נפש האלוקית לבדה כו', אך לאחר שירדו ממדרגתם, וגרמו במעשיהם את גלות השכינה כו', והאדם הוא בעל בחירה גם לקבל השפעת חיותו מהיכלות הסט"א או מהיכלות הקדושה כו', וזהו מ"ש רשעים בחייהם קרויים מתים, כלו' שחייהם נמשכים ממקום המות והטומאה. ע"כ. **והיינו** בזמן שהיו ישראל במעלה עליונה, אז היתה שורש נשמתם מצד הקדושה, וממילא אם עברו על איסור כרת, נכרתה נשמתם, וממילא מתו בגיל חמשים - ששים, אמנם לאח"כ ירדו ממדרגתם, ושורש נשמתם יכול להיות אחוז בהיכלי הסט"א, וממילא אף כשעברו על איסור כרת, עדיין נשפע חיותם מאותם היכלות.

כתב בספר דברי יוסף (להג"ר יהוסף שווארץ ז"ל) שאלה נ"א: נדרשתי בעיר ליאן בארץ צרפת מחכם אחד מה לו להשיב לאפיקורס אחד שם, ששחק ולצץ באומרו שעבר כריתות הרבה שעליהם אמרה תורה והכרתי אותו, או ונכרתה את הנפש ההיא וגו' ועדיין הוא בחיים, ובריא אולם.